

kun være, hvis et saadant slet Skudsmaal gjentages ideligt og ideligt, at man vil komme til den Dom, at Lyndet ikke er brugbart og bør afvises, og at ville beskytte et Lynde, der havde et Skudsmaal af den Bestaffenhed, forekommer mig ikke heldigt. Nu siger man, at der tales kun om det flette Lynde, men der findes ogsaa flette Huusbønder og Madmødre. Ja, ganske vist; men jeg troer dog, man vil indrømme, at den flette Huusbønde eller den flette Madmoder, der gennemgaaende behandler sit Lynde slet, vil snart være kjendt paa den Egn, hvor Lyndet nærmest maatte søge sit Brød, og et Skudsmaal, meddeelt af en saadant slet Huusbønde eller Madmoder, vil ikke have væsentlig Indflydelse paa den Bestemmelse, man vilde tage om at engagere et saadant Lynde eller ikke. Idet jeg saaledes i det Hele ikke kan billige den Maade, hvorpaa man har søgt at raade Bod paa de Mangler, som jeg mener, der maae klæbe ved Ordningen af dette Forhold som ved alle menneskelige Foretagender, maa jeg bestemt fraraade, at man videre følger den i Forslaget neblagte Tanke, og skal anmode det høie Thing, om at stemme imod det paa ethvert Trin.

Thalbiær: Jeg maa udtale mig i modsat Retning af den sidste ærede Taler. lige siden 1854, da Lyndeloven blev vedtagen, er der følt Trang til, at den heromhandlede Bestemmelse i samme gik ud. Det er ubegribeligt, at dette Lovforslag, der flere Gange har foreligget i begge Thing, endnu ikke har faaet Lovskraft. Jeg vil ikke her gjentage de mange Grunde, som ere blevne anførte eller kunne anføres for det Rigtige deri; men jeg vil kun, da jeg har havt den Ære at være Medlem af tvende Udvalg, der i to Sæssioner ere blevne nedsatte i denne Sag, bemærke, at der, da det første Udvalg var nedsat, fra Justitsministeriet blev forelagt Udvalget en Betænkning fra Criminal- og Politiretten, som Ministeren selv lod til at samstemme med, der indeholdt en indtrængende Begjæring om, at de i Lyndeloven omhandlede Charakterer eller Skudsmaal maatte blive hævede, idet det ved mange Exemp-ler ophjætes, hoormange unge Mennesker der vare blevne uhykkelige og hindrede i at komme

frem ved uheldige Skudsmaal og derved vare blevne fristede til at forfalle deres Skudsmaalsbøger for at skjule de Feil, som de i deres tidligere Ungdom havde begaaet; de vare derefter blevne dømt for disse Forfalskninger og paa den Maade komne ind paa Forbryderbanen, som de rimeligviis ellers aldrig vilde have betraadt. Alle Assessorerne i Criminal- og Politiretten paa een nær havde dengang været enige heri. Der dannede sig ogsaa et Fleertal i det daværende Udvalg, som stemte for, at det skulde forbydes at skrive Skudsmaal i Skudsmaalsbogen; men, da Sagen næste Sæssion kom for igjen, havde Ministeren forandret sin Anskuelse, og deraf fulgte igjen, at i det Udvalg, som da blev nedsat, det tidligere Fleertal forandrede sig til et Mindretal. Den sidste ærede Taler yttrede, at Skudsmaalene jo vilde vedblive alligevel trods dette Lovforslag; det er ikke Tilfældet. Naar der ikke staaer Andet i Skudsmaalsbogen, end at Vedkommende har tjent saa og saa længe paa det og det Sted, er det ikke noget Skudsmaal. Nei, Skudsmaalet er den Charakter, som bliver nedskreven i Bogen af Huusbønden eller Madmoderen; den nedskrives ofte i Hidsig-
hed, og den skal saa Lyndet, fordi det hører til det menige Folk, bære paa, hvilket ingen Anden har nødig. De høiere stillede Lynder, som Forvaltere, Gartnere, Huusjomfruer osv., have ingen Skudsmaalsbog; hvorfor skal saa den anden Lyndeclassse have det? Vi skulde dog nu ved vor Forsætning være komne saa vidt, at der var Lighed for Loven, og det forekommer mig at være uretfærdigt, at et Lynde hele sit Liv igjennem skal bære paa et slet Skudsmaal, fordi det i sin Ungdom har begaaet en Ledsindighed, eller fordi en Huusbønde i et hidsigt Dieblil har skrevet et slet Skudsmaal i dets Bog. Naar man veed, hvor store Ulykker dette har bragt over mange unge Mennesker, hvis hele Fremtid paa den Maade er bleven forspildt, forekommer det mig, at det er paa Tiden, at vi gjøre Forandring deri. Den ærede Taler yttrede, at det ikke var heldigt at forandre en saa ny Lov som Lyndeloven; jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Lyndeloven nu er 12—13 Aar gammel, og at det altsaa ikke er noget ringe Tidrum, hvori vi have